

dende Regler ogsaa skulle komme til Anvendelse paa deslige Arealer, saaledes at enhver Lodsseier skal være berettiget til at fordrø sig sin Andeel i samme særskilt udlagt, selvfolgelig under Forudsætning af, at det paagældende Areal ikke tidligere er blevet anordningsmæssigt udskiftet.

En anden Sag er det, at Overgangen fra Tørvemose til Eng kan frembyde saamange Nuanceringer, at det ikke bliver muligt ved almindelige Bestemmelser, men kun ved en local Underfølgelse i hvert enkelt Tilfælde, at afgjøre, til hvilken af disse Klasser af Jord et givet Areal skal henføres. Af Hensyn hertil har man troet at burde overdrage Landvæsencommissiønen Afgjørelsen af de i saa Henseende opstaaende Spørgsmaal, hvilken Afgjørelse vil være nødvendig, forinden Udskiftningen paabegyndes, da Fremgangsmaaden ved samme vil være forskjellig, efterom det paagældende Areal er Tørvemose eller henhører til Jorder af anden Beskaffenhed.

ad § 3.

Som det første Stridt til Udskiftningen af en Tørvemose foreskriver denne Paragraph, for det Tilfælde, at alle Vedkommende ikke kunne enes om en anden Fremgangsmaade, eller at de ikke alle, s. Ex. fordi der blandt dem findes en Beneficiarius, have den i saa Henseende fornødne Raadighed over det paagældende Areal, at Mosen skal opmaales og taxeres. Bestemmelser om, paa hvilken Maade denne Opmaalning skal foretages, og hvorledes den bliver at afmærke paa Kortet og i Marken, bør formeentlig ikke optages i Loven, men hører nærmest hjemme i almindelige af Indenrigsministeriet i saa Henseende udarbejdede instructoriske Bestemmelser for de vedkommende Landmaalere og Landinspecteurer.

ad § 4.

Det har været bragt under Overvejelser, om man ikke istedetfor den her foreskrevne Taxation af de forskjellige Dele af Mosen, deels efter deres Værdi som Græsningsjorder, og deels efter Værdien af den i dem værende Tørvemasse, hellere burde vælge at lade saavel Græsningsjorden som Tørvemassen taxeres efter den aarlige Pengeindtægt, samme hver for sig kunde

antages at afgive pr. Td. Land, og selvfolgelig saaledes, at de Arealer, der maatte antages at afgive en forskjellig aarlig Indtægt pr. Td. Land, ogsaa ansættes som særskilte Taxationsstykker. Da imidlertid denne Fremgangsmaade nærmest kun passer paa Græsningsjorder, hvor Reproductionen er nogenlunde sikker, hvilket derimod ikke er Tilfældet med Tørvemassen, har man dog troet at burde foretrække en Taxation til Capitalværdi, hvilken da for Græsningsjorden Vedkommende maa udfindes ved en Capitalisering af den aarlige Indtægt pr. Td. Land af hvert Taxestykke for sig, medens med Hensyn til Tørvemassen hvert Stykke, i hvilket Tørvemassen forefindes i forskjellig Dybde eller af forskjellig Qvalitet, maa tages for sig og vurderes med Hensyn til Værdien pr. Cubikfaavn af den i samme værende Tørvemasse.

De i foransførte Henseende fornødne nærmere Regler bør formeentlig rettest meddeles vedkommende Landinspecteurer og Taxationsmænd af Indenrigsministeriet gennem instructoriske Bestemmelser.

ad § 5.

De her foreskrevne Regler angaaende Bedtagelse i Mindelighed eller Fastsættelse ved Landvæsencommissiønen af en Plan, hvorefter Udskiftningen skal foretages, ere i Overensstemmelse med de om Udskiftning i Mindelighed i Forordningen af 1781, §§ 6—8, givne Forskrifter.

ad § 6.

De nærmere Forholdsregler, der ved Bedtagelsens Foretagelse blive at følge, ville formeentlig have deres rette Plads i en af Ministeriet til Veiledning for Vedkommende udarbejdet Instrux. I denne vil det saaledes blandt andet være at indskrænke, at Vederlaget for Græsningsretten saavidt muligt bør udlægges paa saadanne Steder, hvor Tørvemassen er af mindst Betydning, og omvendt Vederlaget for Tørvemassen udlægges der, hvor Tørvemassen forefindes i den største Mængde og af den bedste Beskaffenhed; at der ved Bestemmelsen af Vederlaget for Græsningsretten i fornødent Fald ogsaa bliver at tage Hensyn